

**"Стохос" Брой 590 (11.10. 95): "Нова атака от страна на немците.
Гърците са "варвари", мразещи всички".**

В статията се критикува Екехард Крафт (Ekkehard Kraft) от германския институт за Югоизточна Европа, заради изложените от него мисли в статията му: "Гърция и съседите ѝ: един съвременен варварски синдром". Вестникът привежда съдържанието на статията, което правим и ние, като го даваме в превод от гръцки на български. Ето съдържанието ѝ:

"Освен култа към древността, съществена роля играе и гръцкото становище по отношение на съседните народи. През годините преди и след създаването на гръцката държава, османците, т.е. турците са били смятани за врагове на елинизма. Господстващото християнско православно съзнание позволи да се развият чувства на солидарност с другоезичните народи със същата вяра на Балканите, солидарност, която постепенно затихваше, поради развитието и утвърждаването на националистическите идеи. През първата половина на 19 век гръцките интелектуалци се позоваваха на писменни доказателства за светлото минало на българския народ по време на Средновековието. Причината за бъдещото стълкновение не бе традиционната враждебност между гърците и българите, а техните интереси. Преди всичко това бе стремежът на българите да получат църковна самостоятелност а п -късно конфликтът заради Македония, допринесоха за създаването се положение в края на 50-те години на миналия век за една постепена промяна на образа на българина, който за гърците придобива все повече шовинистичен характер.

Българите са представят като съперници и нови "традиционни врагове", за които бяха потърсени и намерени съответни исторически доказателства. Дългогодишните културни отношения между българи и гърци бяха премълчавани и покрити със забрава. С изрази като долупосочените, се запълваха страниците на гръцките книги: "Българите са недоразвити хора, те са жестоки и варвари. Мразят много гърците" - отбелязва се в един гръцки учебник по география, издаден през 1889 г. а в една листовка от 1904 г. пише: "Българинът прилича на горско животно, с което е живял в Сибир". В един друг документ, публикуван една година преди посочената по - горе, българите са представени като един източен народ без език, без традиционни песни и без история. Подчертава се общият им произход с турците. Родството на българите с турците се подчертава и се добавя, че в противовес на гърците, те са загубили своята национална чистота. Византия, за която се смята през 19 век, че е загубила героичния си блясък, и, в противовес на древността, захранва училищните уроци с малко национални герои, може да стане по-забележима, ако изтъкне на преден план император Василий Българоубиеца, изпълнил патриотичния си дълг. Византия послужи за пример, показвайки предполагаемото коварство на българските царе към Константинопол, чиито единствен стремеж бе да унищожат гръцката държава и на нейно място да изградят българска държава, като единствената им цел бе България да се разшири за сметка на гръцки земи и след това да се укрепи.

Тъй като Румъния в края на 19 век също се стремеше да организира политически влашкото население, се появи едно негативно отношение и присъствие в гръцките учебници спрямо Румъния.

Турците си останаха и по - нататък варвари, но и другите народи бяха охарактеризирани по същия начин, с цел да се представи изключителността и превъзходството на елинизма над тях. Само сърбите имаха щастието да бъдат представени като "братски народ", чиито интереси не се случиха да се сблъскат с гръцките, но напротив, съвпаднаха с техните". (Заб. В допълнение към гръцкия превод на статията на Крафт, има кратък, около 20 реда коментар на редактора, издържан в типичен гръцки шовинистичен дух).